

Божидара Симеонова - Обичам те, мое море

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Септември е и лятото си тръгва,
обезлюден е бисерният пясък,
но вкопчена до болка в моето море,
последни слънчеви лъчи събирам.
С косите, мокри от солената вода,
разрошени в закачка с ветровете,
отивам си от тебе, приказно море,
оставям те в прегръдката на студовете.

[Припев:]

Но ще се връщам често на брега,
макар че ще са ледени водите ти.
И, седнала на пейка, сгушила мечтите,
ще се люблювам на играта на вълните.

И ето, пак при теб сега дойдох, море,
макар че студ сковал е твоите брегове,
ще дочакам слънчевия юлски бяг,
че скъпо ми е всяко камъче от този бряг.

[Припев:]

Но ще се връщам често на брега,
макар че ще са ледени водите ти.
Седнала на пейка, сгушила мечтите,
ще се люблювам на играта на вълните.

Обичам те, мое море!

Мое море...

Обичам те, мое море!

[Припев:]

Но ще се връщам често на брега,
макар че ще са ледени водите ти.
Седнала на пейка, сгушила мечтите,
ще се люблювам на играта на вълните.